

Revista Română de Fiscalitate și Control fiscal

An 3 ● Nr. 46 ● august 2023

Editorial

Cazarea oferită gratuit salariaților

Cazarea și contravaloarea chiriei pentru spațiile de cazare/de locuit puse de către angajatori la dispoziția angajaților proprii, persoane fizice care realizează venituri din salarii sau asimilate salariilor, astfel cum este prevăzut în **contractul de muncă sau în regulamentul intern**, trebuie să fie în limita unui plafon neimpozabil de **20%** din salariul de bază minim brut pe țară garantat în plată/lună/persoană (max. 33% din salariul de bază) în următoarele condiții:

- (i) angajatul, soțul/soția acestuia **nu dețin o locuință în proprietate personală** sau în folosință în localitatea în care își desfășoară activitatea;
- (ii) spațiul de cazare/de locuit se află în **unitățile proprii**, inclusiv de tip hotelier sau într-un **imobil închiriat** în acest scop de la o **terță persoană**, de către angajator;
- (iii) **contractul de închiriere** dintre angajator și terță persoană este încheiat în condițiile legii;
- (iv) plafonul neimpozabil se acordă unuia dintre soți, în cazul în care ambii soți desfășoară activitate în aceeași localitate, la același angajator sau la angajatori diferiți, pe **baza declarației pe propria răspundere** a acestuia.

În cazul cazării cu titlu gratuit se pune problema **evaluării folosinței spațiilor de cazare**. Asta deoarece evaluarea folosinței cu titlu gratuit a locuinței primite (a cazării) se face la **nivelul chiriei practicate pentru suprafețele locale deținute de stat**, iar cheltuielile cu **utilitățile** (apa, gazul, electricitatea, reparațiile etc.) este necesar să fie evaluate la **valoarea lor efectivă**, sunt considerate avantaje conexe.

Practicarea unui preț de închiriere bazat pe studiul pieței la această categorie de servicii cazare oferite elimină multe semne de întrebare cu privire la reîncastrarea cheltuielii efectuate în caz de control.

Așadar, scutirea de taxe salariale pentru asigurarea cazării sau a chiriei pentru angajați se face în limita unui plafon lunar, de persoană, de 20% din salariul minim brut pe țară, respectiv suma de **600 lei** (3.000 lei x 20%).

Vera Constantin, expert contabil

ÎN ACEASTĂ EDIȚIE:

Sinteză legislativă	2
Discuții pe masa Guvernului	3

DOCUMENTE JUSTIFICATIVE

Vânzare produse agricole sub costul de producție	4
--	---

ÎNȚREPRINDERE INDIVIDUALĂ

Contabilitatea întreprinderilor individuale	4
---	---

AUTO

Achiziție intracomunitară autoturism. Obligații fiscale cumpărător	5
--	---

SEDIU SOCIAL

Cheltuieli cu reparația și întreținerea sediului social	6
---	---

AUTO

Achiziție autoutilitară second-hand	7
---	---

PRESCRIERE DATORII

Scoatere din evidența contabilă a furnizorilor neachitați	8
---	---

TVA

Procedura de înregistrare în scopuri de TVA. Declarația 700	9
---	---

CORECTARE ERORI

Mod de corectare a erorilor materiale din decontul de TVA cod 300	10
---	----

Rubrică dedicată abonaților

COD DE TVA

Societate în faliment. Anulare cod TVA. Vânzare active	12
--	----

Sinteză legislativă

Legea nr. 216/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal

Publicată în: M.Of. nr. 633 din 11.07.2023

Ce prevede: Modificările și completările aduse de această lege vizează:

- Completarea livrărilor pentru care se aplică cota de 5% cu următoarele:
 - livrarea către persoanele fizice de rumeguș, deșeuri și resturi de lemn aglomerate sub formă de pelete din lemn, brichete din lemn sau sub forme similare, care se încadrează la codurile NC 4401 31 00 și 4401 32 00; livrarea pentru utilizarea drept combustibil de încălzire a rumegușului, deșeurilor și resturilor de lemn neaglomerate, care se încadrează la codurile NC 4401 41 00 și 4401 49 00, realizată către persoanele fizice în calitate de utilizatori finali, pe baza unei declarații pe propria răspundere puse la dispoziția furnizorului;
 - livrarea către persoane juridice sau alte entități, indiferent de forma juridică de organizare a acestora, inclusiv școli, spitale, dispensare medicale și unități de asistență socială, de rumeguș, deșeuri și resturi de lemn, aglomerate sub formă de pelete din lemn, brichete din lemn sau sub forme similare, care se încadrează la codurile NC 4401 31 00 și 4401 32 00; livrarea pentru utilizarea drept combustibil de încălzire a rumegușului, deșeurilor și resturilor de lemn neaglomerate, care se încadrează la codurile NC 4401 41 00 și 4401 49 00, realizată către persoane juridice sau alte entități, indiferent de forma juridică de organizare a acestora, inclusiv școli, spitale, dispensare medicale și unități de asistență socială, în calitate de utilizatori finali, pe baza unei declarații pe propria răspundere puse la dispoziția furnizorului.

- Reformularea operațiunilor pentru care se aplică cota de 5% constând în livrarea și instalarea de panouri fotovoltaice, panouri solare termice, sisteme de încălzire cu emisii scăzute de înaltă eficiență – cota se aplică și pentru componentele necesare achiziționate separat.

- Introducerea unor noi operațiuni pentru care se aplică cota redusă TVA 5%:

- livrarea și/sau instalarea de componente pentru repararea și/sau extinderea sistemelor prevăzute la art. 291 alin. (3) lit. p) și q) din Codul fiscal;

- livrarea sistemelor prevăzute la lit. p) și q) ca parte componentă a livrărilor de construcții, precum și livrarea și instalarea sistemelor prevăzute la art. 291 alin. (3) lit. p) și q) ca opțiuni la livrarea unei construcții, pentru destinatarii prevăzuți la lit. p) și q).

- Pentru a beneficia de cota redusă pentru operațiunile de la art. 291 alin. (3) lit. q), r) și s), cumpărătorii persoane juridice au obligația de a semna la dispoziția furnizorului o declarație pe propria răspundere al cărei model este prevăzut în Anexa nr. 1 la această lege.

- Definirea următorilor termeni utilizați la art. 291 alin. (3) lit. p) și q) din Codul fiscal: înaltă eficiență, kituri de instalare, componente necesare achiziționate separate, locuințe.

Modificările și completările aduse de această lege intră în vigoare la data de 14 iulie 2023.

O.A.N.A.F. nr. 1.090/2023 pentru aprobarea Procedurii privind determinarea și regularizarea diferenței de impozit pe profit/impozit pe veniturile microîntreprinderilor care a fost

redirecționată în plus față de sumele care pot fi redirecționate, potrivit legii, precum și privind modificarea și completarea O.P.A.N.A.F. nr. 587/2016 pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor utilizate pentru declararea impozitelor și taxelor cu regim de stabilire prin autoimpunere sau reținere la sursă

Publicat în: M.Of. nr. 643 din 13.07.2023

Ce prevede: Ordinul aprobă procedura privind determinarea și regularizarea diferenței de impozit pe profit/impozit pe veniturile microîntreprinderilor care a fost redirecționată în plus față de sumele care pot fi redirecționate (prin Formularul 177). În Nomenclatorul obligațiilor de plată la bugetul de stat (obligații declarate prin formularul 100) se introduc două poziții noi:

- diferența de impozit pe profit care a fost redirecționată în plus;
- diferența de impozit pe veniturile microîntreprinderilor care a fost redirecționată în plus.

În situația în care, ulterior depunerii formularului 177, impozitul pe profit/pe veniturile microîntreprinderilor datorat în anul pentru care s-a dispus redirecționarea se rectifică în sensul diminuării acestuia, iar contribuabilii au redirecționat o sumă mai mare decât suma care putea fi redirecționată, potrivit legii, contribuabilul datorează bugetului de stat diferența de impozit pe profit/impozit pe veniturile microîntreprinderilor care a fost redirecționată în plus, precum și obligațiile fiscale accesorii calculate de la data virării diferenței de impozit pe profit care a fost redirecționată în plus și până la data stingerii impozitului datorat.

Diferența de impozit pe profit/impozit pe veniturile microîntreprinderilor care a fost redirecționată în plus față de sumele care pot fi redirecționate se

declară de contribuabil prin formularul 100 „Declarație privind obligațiile de plată la bugetul de stat”

Legea nr. 241/2023 pentru completarea Legii nr. 53/2003 – Codul muncii

Publicată în: M.Of. nr. 673 din 21.07.2023

Ce prevede: Legea completează Codul muncii cu o prevedere privind posibilitatea de a solicita angajatorului munca la domiciliu ori telemunca. Astfel, la cerere, salariații care au în întreținere copii în vârstă de

până la 11 ani beneficiază de 4 zile pe lună de muncă la domiciliu sau în regim de telemuncă, în condițiile Legii nr. 81/2018 privind reglementarea activității de telemuncă, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția situațiilor în care natura sau felul muncii nu permite desfășurarea activității în astfel de condiții.

În situația în care ambii părinți sau reprezentanți legali sunt salariați, cererea va fi însoțită de o declarație pe propria răspundere a celui alt părinte sau reprezentant legal, din care să rezulte faptul că, pentru aceeași perioadă, acesta nu a solicitat concomitent desfășurarea activității în

regim de muncă la domiciliu sau telemuncă.

Declarația pe propria răspundere a celui alt părinte sau reprezentant legal nu este necesară în cazul în care părintele sau reprezentantul legal se află în una dintre situațiile prevăzute la art. 3 din Legea nr. 277/2010 privind alocația pentru susținerea familiei, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Prin derogare de la prevederile Legii nr. 81/2018, cu modificările și completările ulterioare, salariații care își desfășoară activitatea în condițiile reglementate de această lege au obligația să dispună de toate mijloacele necesare îndeplinirii atribuțiilor care le revin potrivit fișei postului.

Discuții pe masa Guvernului

Adaosuri comerciale plafonate la produsele alimentare

Au trecut câteva zile de la intrarea în vigoare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 67/2023 privind instituirea unei măsuri cu caracter temporar de combatere a creșterii excesive a prețurilor la unele produse agricole și alimentare, mai exact data de 30 iulie 2023!!!

Ordonanța de urgență instituie pentru sectorul agricultură și industrie alimentară o **măsură cu caracter temporar** în vederea combaterii creșterii excesive a prețurilor la unele produse agricole și alimentare.

Măsura se aplică tuturor operatorilor economici înregistrați în România, indiferent de forma de organizare, pe întreg lanțul de producție, import, comerț intracomunitar, distribuție și vânzare cu amănuntul, pentru produsele agricole și alimentare prevăzute în anexa din actul normativ.

Măsura cu caracter temporar de com-

baterie a creșterii excesive a prețurilor constă în **limitarea adaosurilor comerciale practicate pentru produsele prevăzute în anexa ordonanței**, după cum urmează:

- cota de adaos comercial practică de procesator este de maximum **20%** față de costul de producție al produsului;
- cota de adaos comercial practică în mod cumulativ pe întreg lanțul de distribuție, indiferent de numărul distribuitorilor de pe lanț, este de maximum 5% față de prețul de achiziție, la care se adaugă cheltuielile operaționale;
- cota de adaos comercial practică de comerciant la vânzarea cu amănuntul și cash&carry este de maximum **20%** față de prețul de achiziție, la care se adaugă cheltuielile directe și indirecte ale comerciantului.

De reținut! Adaosurile comerciale se aplică la valoarea fără TVA a produ-

selor agricole și alimentare prevăzute în anexă.

Important! Contractele comerciale aflate în desfășurare, ai căror termeni și condiții sunt contrare prevederilor prezentei ordonanțe de urgență, vor fi modificate în mod corespunzător, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului act normativ.

Nerespectarea cotelor de adaos comercial prevăzute mai sus de către procesatori, distribuitori sau comercianți la vânzarea cu amănuntul și cash&carry constituie contravenție, dacă nu a fost săvârșită în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiune.

Contravenția se sancționează cu **amandă de la 100.000 lei la 2.000.000 lei**.

Prezenta ordonanță de urgență se aplică pentru o perioadă de **90 de zile de la data intrării acesteia în vigoare**.

Ionuț Jinga, consultant fiscal

Vânzare produse agricole sub costul de producție

DOCUMENTE
JUSTIFICATIVE

Problemă fiscală

O societate care activează în domeniul agricol, după recoltare se constată că prețul de producție este mai mare decât prețul de vânzare de pe piață la cereale. Diferența dintre prețul de producție și cel de vânzare este deductibilă fiscal? Ce documente justificative trebuie să avem pentru a demonstra prețul mic de pe piață și faptul că nu putem vinde la prețul de producție?

Cadrul legal:

Conform art. 16-17 din O.G. nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață:

„Art. 16. –

Prin vânzări cu preț redus, în sensul prezentei ordonanțe, se înțelege:

- a) vânzări de lichidare;
- b) vânzări de soldare;
- c) vânzări efectuate în structuri de vânzare denumite magazin de fabrică sau depozit de fabrică;
- d) vânzări promoționale;
- e) vânzări ale produselor destinate satisfacerii unor nevoi ocazionale ale consumatorului, după ce evenimentul a trecut și este evident că produsele respective nu mai pot fi vândute în condiții comerciale normale;
- f) vânzări ale produselor care într-

o perioadă de 3 luni de la aprovizionare nu au fost vândute;

g) vânzări accelerate ale produselor susceptibile de o deteriorare rapidă sau a căror conservare nu mai poate fi asigurată până la limita termenului de valabilitate;

h) vânzarea unui produs la un preț aliniat la cel legal practicat de ceilalți comercianți din aceeași zonă comercială, pentru același produs, determinat de mediul concurențial;

i) vânzarea produselor cu caracteristici identice, ale căror prețuri de reaprovizionare s-au diminuat.

Art. 17. – Este interzis oricărui comerciant să ofere sau să vândă produse în pierdere, cu excepția situațiilor prevăzute la art. 16 lit. a)-c), e)-i), precum și în cazul produselor aflate în pachete de servicii. Prin vânzare în

pierdere, în sensul prezentei ordonanțe, se înțelege orice vânzare la un preț egal sau inferior costului de achiziție, astfel cum acesta este definit în reglementările legale în vigoare.”

Vă recomand documentarea necesității unei astfel de practici comerciale, astfel încât la un eventual control să nu riscați reîncadrări fiscale.

În ceea ce privește TVA, o astfel de vânzare nu poate genera ajustarea taxei întrucât vorbim de o livrare de bunuri cu plată.

Totodată, art. 286 Baza de impozitare pentru livrări de bunuri și prestări de servicii efectuate în interiorul țării din Codul fiscal stipulează expres că:

„(1) Baza de impozitare a taxei pe valoarea adăugată este constituită din:

- a) pentru livrări de bunuri și prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la lit. b) și c), din tot ceea ce constituie contrapartidă obținută sau care urmează a fi obținută de furnizor ori prestator din partea cumpărătorului, beneficiarului sau a unui terț, inclusiv subvențiile direct legate de prețul acestor operațiuni;”.

Răspuns oferit de:

Alexandru Palaghia, expert contabil

Contabilitatea întreprinderilor individuale

ÎNTRERINDERE
INDIVIDUALĂ

Problemă fiscală

Cum trebuie să își țină contabilitatea o întreprindere individuală, cod CAEN 4619? Menționez că are casă de marcat. 1. Are același regim ca și PFISAU PFA? 2. Trebuie conectată casa de marcat la serverul ANAF? 3. Este obligată să dețină POS?

Întreprinderile individuale se înființează, își desfășoară activitatea și se radiază în baza O.G. nr. 44/2008 privind desfășurarea activităților eco-

nomice de către persoanele fizice autorizate, întreprinderile individuale și întreprinderile familiale.

Principalele diferențe între cele 2

forme de desfășurare a activităților economice de către o persoană fizică, respectiv ca întreprindere individuală (ÎI) sau ca persoană fizică autorizată (PFA), se rezumă la numărul de angajați și la numărul de CAEN-uri ce se pot autoriza în același timp.

1. Așadar, din punct de vedere fiscal-contabil ÎI urmează regimul PFA/PFI.

2. Da, dacă ÎI-ul desfășoară activi-

tăți pentru care există obligația utilizării aparatelor de marcat electronice fiscale (AMEF-urilor) în acord cu O.G. nr. 28/1999, atunci aceasta trebuie să achiziționeze, să înregistreze la ANAF și să utilizeze casa de marcat în vederea eliberării de bonuri fiscale clienților săi.

3. Conform art. 1 alin. (3) și (3¹) din O.G. nr. 193/2002 privind introducerea sistemelor moderne de plată:

„(3) Persoanele juridice care desfășoară activități de comerț cu amănuntul și cu ridicata, așa cum acestea sunt definite de Ordonanță Guvernului nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele care desfășoară activități de prestări de servicii,

care realizează în cursul unui an încasări în numerar cu o valoare mai mare de 50.000 lei, au obligația să accepte ca mijloc de plată cardurile de debit, de credit sau preplătite, prin intermediul unui terminal POS și/sau al altor soluții moderne de acceptare, inclusiv aplicații ce facilitează acceptarea plăților electronice. Prin activitatea de prestări de servicii, în sensul prezentului alineat, se înțelege operațiunea definită la art. 271 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

(3¹) Obligația de acceptare de către persoanele juridice prevăzute la alin. (3) a cardurilor de debit, de credit sau preplătite, prin intermediul unui terminal POS și/sau al altor soluții moderne de acceptare, se naște începând cu trimestrul următor celui în care încasările în numerar din cursul anului

respectiv au depășit pragul de 50.000 lei.”

O.G. nr. 99/2000 privind comercializarea produselor și serviciilor de piață definește la art. 4 comerciantul astfel:

„În înțelesul prezentei ordonanțe, următorii termeni se definesc astfel: (...)

b) comerciant – persoana fizică sau juridică autorizată să desfășoare activități de comercializare a produselor și serviciilor de piață;”.

În concluzie, dacă încasările în cursul anului depășesc suma de 50.000 lei, atunci și Îl-ul va avea obligația acceptării plăților cu cardul, implicit montarea unui POS la fiecare punct de lucru în care desfășoară activitate economică.

Răspuns oferit de:

Alexandru Palaghia, expert contabil

Achiziție intracomunitară autoturism. Obligații fiscale cumpărător

Problemă fiscală

Dorim să achiziționăm un autoturism (Toyota Rav 4) din Germania. Fiind plătitori de TVA ambii parteneri, se va achita fără TVA (taxare inversă)? Care sunt obligațiile fiscale în țară legate de TVA și modalitatea de plată?

Cadrul legal:

În situația în care autoturismul respectiv nu mai este nou, iar furnizorul nu este un revânzător care aplică regimul special second-hand prin colectarea TVA 19% (TVA din Germania) la marja sa de profit, aplicând regimul de scutire în Germania considerând că efectuează o livrare intracomunitară de bunuri scutită de TVA în Germania, operațiunea reprezintă o achiziție intracomunitară de bunuri impozabilă în România prin aplicarea regimului de taxare inversă prin formula contabilă 4426 = 4427. În acest caz, cumpărătorul din România este obligat la

plata TVA în România conform prevederilor art. 308 „Persoana obligată la plata taxei pentru achiziții intracomunitare” alin. (1): „(1) Persoana care efectuează o achiziție intracomunitară de bunuri care este taxabilă, conform prezentului titlu, este obligată la plata taxei.” Obligația de plată se consideră îndeplinită în situația în care cumpărătorul aplică prevederile art. 326 „Plata taxei la buget”:

„(1) Orice persoană trebuie să achite taxa de plată organelor fiscale până la data la care are obligația depunerii unuia dintre deconturile sau declarațiile prevăzute la art. 323 și 324.

(2) Prin excepție de la prevederile

alin. (1), persoana impozabilă înregistrată conform art. 316 va evidenția în decontul prevăzut la art. 323, atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă, în limitele și în condițiile stabilite la art. 297 – 301, taxa aferentă achizițiilor intracomunitare, bunurilor și serviciilor achiziționate în beneficiul său, pentru care respectiva persoană este obligată la plata taxei, în condițiile prevăzute la art. 307 alin. (2) – (6).”

De exemplu, în factura emisă pot fi regăsite următoarele mențiuni în limba germană:

- „Steuerfreie innergemeinschaftliche Lieferung” = livrare intracomunitară scutită de TVA;
- „Mehrwertsteuer 0,00%” = TVA zero;
- „Kaution, nach Erhalt der Steer-relevanten Betege erfolgt die Ruckzahlung” = garanție care se restituie.

Prin înscrierea acestor mențiuni, fie prin corespondența purtată, fie în factura emisă, furnizorul din Germania confirmă

AUTO

că la momentul livrării a tratat operațiunea drept o livrare intracomunitară de bunuri „*Sleuerfreie innergemeinschaftliche Lieferung = livrare intracomunitară*” scutită de TVA, conform cotei zero TVA „*Mehrwertsteuer 0,00% = TVA 0,00%*”.

În situația în care se cunoaște faptul că autoturismul respectiv nu va fi utilizat integral pentru desfășurarea activității economice, suma TVA deductibilă înregistrată în debitul contului 4426 se limitează cu 50%. Suma TVA limitată la deducere reîntregește costul de achiziție al autoturismului și se recuperează, indirect, prin cheltuieli cu amortizarea contabilă și fiscală.

Regimul fiscal TVA aplicat de către furnizor rezultă din oferta transmisă sau din contractul încheiat între părți. Este posibil ca furnizorul, deși consideră că operațiunea este o L.I.C., să colecteze TVA. În fapt, suma respectivă reprezintă pentru furnizorul din Germania garanția pentru respectarea de către cumpărător a promisiunii de a înmatricula autoturismul în România, astfel încât furnizorul din Germania să facă dovada că autoturismul respectiv nu a fost livrat pe teritoriul Germaniei. În acest caz, se consideră că furnizorul aplică regimul de scutire în Germania, sub rezerva înma-

triculării autoturismului în România, prin reținerea unei garanții a cărei sumă este egală cu suma TVA care ar fi trebuit colectată, dacă beneficiarul din România nu ar face dovada înmatriculării în România a autoturismului cumpărat. Explicația reținerii unei garanții de către furnizorul din Germania este următoarea: în lipsa unui document de transport al autoturismului (CMR în cazul transportului efectuat pe platformă) sau a dovezii de înmatriculare în România, furnizorul din Germania ar fi obligat să colecteze TVA pentru autoritatea fiscală din Germania, deoarece operațiunea ar fi considerată o livrare taxabilă în Germania (livrare pe teritoriul național al Germaniei, transportul autoturismului fiind efectuat pe roți, fără a exista dovada că autoturismul a ajuns în România).

Astfel, dacă va primi din partea cumpărătorului dovada înmatriculării în România, înseamnă că furnizorul va restitui suma plătită în plus de către cumpărător, considerând suma drept o garanție.

În acest caz, la data de 20.07.2023 (dată doar pentru exemplificare), cumpărătorul din România, înregistrat în scopuri de TVA în România, va aplica regimul de taxare inversă doar asupra

bazei de impozitare a TVA, exclusiv TVA plătită vânzătorului din Germania. Pentru determinarea bazei de impozitare TVA se utilizează cursul valutar comunicat din B.N.R., valabil pentru data de 20.07.2023 reprezentând data emiterii facturii de către furnizor, considerată data exigibilității TVA (dată la care se datorează TVA bugetului de stat din România).

Valoarea achiziției intracomunitare de bunuri, astfel efectuate, se raportează, atât prin decontul de TVA cod 300, cât și prin declarația recapitulativă cod 390 VIES pentru luna iulie 2023, cu termen de transmitere 25.08.2023 inclusiv.

În situația în care furnizorul este un revânzător care aplică regimul special second-hand, cumpărătorul din România efectuează o achiziție neimpozabilă în România a cărei valoare se raportează doar din punct de vedere fiscal prin decontul de TVA cod 300 la rândul 30.

În concluzie, pentru aplicarea corectă a tratamentului fiscal TVA în România, trebuie să aveți în vedere regimul fiscal aplicabil de către furnizorul din Germania.

Răspuns oferit de:

Amelia Dumitraș, consultant fiscal

Cheltuieli cu reparația și întreținerea sediului social

SEDIU SOCIAL

Problemă fiscală

Societate comercială, plătitoare de impozit pe profit, are trecut în certificatul constatator că nu desfășoară activitate economică la sediul social. Este permisă deducerea cheltuielilor cu amenajarea spațiului sediului social? (parchet, zugrăvire, etc). Vă rog să îmi menționați și articolul de lege.

Cadrul legal:

Potrivit art. 25 alin. (1) din Codul fiscal, pentru determinarea rezultatului fiscal sunt considerate cheltuieli deductibile cheltuielile efectuate în scopul desfășurării activității economice, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare, precum și taxele de înscriere, cotizațiile și contri-

buțiile datorate către camerele de comerț și industrie, organizațiile patronale și organizațiile sindicale.

Art. 25 alin. (3) lit. j): cheltuielile pentru funcționarea, întreținerea și repararea locuințelor de serviciu, deductibile în limita corespunzătoare suprafețelor construite prevăzute de Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările

și completările ulterioare, care se majorază din punct de vedere fiscal cu 10%.

Norme metodologice: În aplicarea art. 25 alin. (3) lit. j) din Codul fiscal, în cazul locuinței de serviciu date în folosință unui salariat sau administrator, cheltuielile pentru funcționarea, întreținerea și repararea acesteia sunt deductibile în limita corespunzătoare raportului dintre suprafața construită prevăzută de Legea locuinței nr. 114/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, majorată cu 10%, și totalul suprafeței construite a locuinței de serviciu respective.

La alin. (3) art. 25 din Codul fiscal, se menționează cheltuielile cu întreț-